

Telephone connection to Chikballapur.

Q.—457. Sri A. MUNIYAPPA (Sidlaghatta—Chikballapur—Scheduled Castes).—

Will the Government be pleased to state :—

whether they have made any suggestions to the Central Government to provide telephone connection to Chikballapur?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Industries).—

No.

Rural Industries in Chikmagalur.

Q.—483. Srimathi B. L. SUBBAMMA (Chikmagalur-Mudigere).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) the names of industries taken up in Chikmagalur District under rural industries for the last two years;

(b) the amount of loan now granted for industries (talukwar particulars to be furnished)?

A.—Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Industries).—

(a) The Department of Rural Industrialisation is not starting any industry direct from the Government funds. Necessary assistance by way of loans and technical advice to start or expand industries is being provided through the Rural Industrial Co-operative Societies *cum* Group Committees organised one for each revenue hobly.

(b)—

<i>Taluk</i>	<i>Loans disbursed.</i>
	Rs.
Chikmagalur	... 3,800
Mudigere	... 800
Kadur	... 2,750
Tarikere	... 1,200
N. R. Pura	
Koppa	
Sringeri	
Total	... 8,550

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Notification issued under Mysore Motor Vehicles and Taxation and Tolls Act, 1951.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to lay on the Table copies of Notifications Nos. T. 9501—R.T. 192—54—8, dated 16th March 1956, T. 9514/R.T. 192—54—9, dated 16th March 1956 and T. 9527/R.T. 116—55—12, dated 16th March 1956 issued under the Mysore Motor Vehicles Taxation and Tolls Act, 1951 as required by sub section (2) of Section 8 of the Act.

Business of this House.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—The Leader of the House is here. So, before proceeding further, I would like to know further programme for this session. I understand there was some discussion about the future programme and no definite conclusion was arrived at.

Mr. SPEAKER.—Some representation was made yesterday. I will finally announce the programme.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—It should not be construed as a representation. It is a demand.

Mr. SPEAKER.—Members should not construe things like that. There are rules of procedure. Yesterday representations were made. I will attend to them.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Yesterday, the Leader of the House was not present and perhaps he is not aware of the trend of discussion.

Mr. SPEAKER.—Yes, I will attend to it.

**MYSORE APPROPRIATION
(No. 2) BILL, 1956.***Introduction.*

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Sir, I beg to introduce the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1956 which has been published in the *Mysore Gazette* Extraordinary, dated

(SRI K. HANUMANTHAIYA.)

29th March 1956 under Rule 48 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

Motion to consider.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I move:

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1956 be taken into consideration.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಭಾಷಣವನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. Kolar Gold Field Nationalisation ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಸಭೆಯೂ ಸಹ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತಕ್ಕ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಇತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ನಡೆದಿವೆ. ಅವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಒಪ್ಪದೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ Minister for Natural Resources ಆದ ಮೌರಾನಾ ಅಬುಲ್ ಕಲಾಂ ಅಜಾದ್ ಅವರಿಂದ “ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಮನೋದಯನು Central Cabinet ನಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಮಿಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು. Central Cabinet ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ಯಾಗಿ ಈ subject ಇನ್ನೂ reach ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಸುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಬೇಡಿ” ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನಾವು ಪ್ರೈಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರಿಗೂ, Home Minister ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು Minister for Natural Resources ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಪುನಃ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪುನಃ ಕಾಗದ ಬರೆದಮೇಲೆ ಅವರು “ನೀವೇ ದೆಹಲಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಾರೀಖನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ರಾಡನೇ ತಾರೀಖು ದೆಹಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ತಂತಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

9-30 A.M.

‘ಎರಡನೆಯ ತಾರೀಖು ಎಸ್. ಆರ್. ಬಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇನ್ನೊಂದು ತಾರೀಖನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ’ ಎಂದು ತಂತಿ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಈ

ರೀತಿ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಯಾವ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲಸ್ಯ ದಿಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆ ರೀತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೂ ಈ ರೀತಿ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನನಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಏನೋ ಒಂದು ಅವೇಶದಿಂದ, ಒಂದು ಆಕ್ರೋಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಇದು ಪಕ್ಷಾಂತಿತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕವಾದ ನಾಯಕರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ನಾನು ಇಡತಕ್ಕವ ನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದರೆ, ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿದರೆ, ಕೆಲವರನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿದೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮನೋದಯ ವಿಚಾರದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೇ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ಮೀಟಿಂಗುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವವರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೆರಡು ಮೀಟಿಂಗ್ ಆಗಿ ಅದರ ವರದಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ, ಈ ಸಭೆ ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವುದರಿಂದ, ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮನೋದಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಒಂದೆರಡು ಮನೋದಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಧಾನಸೌಧದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರಲ್ಲರೂ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳು ಪುನಃ ಇನ್ನೊಂದು ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ.

ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್ ಮನೋದಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಈಗ ಭಾಷಣ ಮಾಡತಕ್ಕವನಾಗಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಲೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿವರಣಾಯುತವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ವಿವರಣಾಯುತವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಭಾಷಣವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದವರು ಬಹುಶಃ ಅನೇಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೂವರೆ ಪ್ರಾರಾಧಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ-ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಅದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ನಿಮಗೆ ಯಾವುದು ಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!

ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ದಿವ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಗಳ ಮೂಲಕ, ಸಾಮಾನ್ಯಚರ್ಚೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು

ಅನೇಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ; ಅವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪುನಃ ನಾನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಇತರರೂ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಬಿನ್ನಹ. ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಈ ಸಭೆಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕದೇ ಯಿದ್ದರೆ ಟೀಕೆಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ, ಎಂದರೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಭೆಗೆ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ; ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—On a point of clarification, Sir. The life of the University bodies would be over by June end. Is it the intention of the Government to call for a session earlier, or, are the Government going to reconstitute the University bodies on the old Act ?

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I will state that in my reply.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1956, be taken into consideration.”

Before the Hon'ble Members begin to debate, I want to fix the time. At one o'clock I have to guillotine all the clauses. Therefore, I have allowed one hour for the Government to reply and the remaining hours can be utilised for discussion. In view of the time available at our disposal, the Hon'ble Leader of the House may take 15 minutes and other Hon'ble Members five to eight minutes each.

***Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).**—Fifteen minutes is insufficient, Sir. ಸ್ಯಾಮಿ, ಸಭಾನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೋಲಾರ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ನಾವು ಎರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಜಾಗೃತ ಆಗದೇಯಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಪಾದಕರ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದಾಗ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ಬಹುಶಃ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಆಶಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಥವಾ

ಒಂದು ಉದ್ಯಮವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿಮೆಯ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಅದರ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಇದೇ ರೀತಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ತಕ್ಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ತಕ್ಷಣ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಎಂಟು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳಿಂದ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಿಪಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಗಣಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಮಗೊಂದು ರೀತಿಯ ವರದಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಆ ಗಣಿ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಉದಾಸೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, rock burst ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಜಾಗೃತ ಮಾಡುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

Going to the Appropriation Bill, it is my duty to oppose the same and I do it in all solemn sincerity. We are asked to vote about 68 crores and certainly we cannot vote that amount. Because the finances of the State have reached such a low ebb and have reached such a desperate condition and the mismanagement of the finances is so great that we cannot entrust the management of this colossal amount to them.

Sir, the damage done to the Mysore finances is irretrievable. I do not think that that damage could be repaired. But still the Government have not realised the gravity of the situation and the position of the people of the State has become very vulnerable and they are exposed to the dangers of fresh taxation. Sir, the Opposition has been consistently opposing the financial policy of the Government for the last 8 or 10 years. We did that with all solemnity only with a view to improve the administration. Many a time, my Hon'ble friends on the Treasury Bench charged us with motives and said that we had opposed for the sake of opposition. We did so with the best of intentions.

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

This year, we see that our stand has been completely vindicated; all our apprehensions, our findings and all our misgivings have unfortunately become true. The Opposition can take legitimate credit for forecasting things and they must congratulate themselves, because it is not merely the members of the Opposition, but many Hon'ble Members of the Treasury Benches on the other side have also joined us in condemning the financial policy of the Government.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Maddur).—Because the Opposition has failed in its duty, others had to do that duty in the interest of the State.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, I am glad that they have done it. I am sure that they have done so with a conscientious desire to promote the interests of the State and as gentleman with conscience they will also vote with the Opposition when the voting comes, and they will prove themselves to be true to their conscience.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—We are not in need of any advice from those who have failed in their duty.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I am not advising anybody, Sir. I only said that if they are sure that what Government is doing is wrong, they must have the boldness to vote against the Government. We as human beings have a conscience to be satisfied and if they honestly feel one way and vote the other way, they will be untrue to the country and to their conscience. I am therefore hoping that they will vote with us. Not only that, Sir, I will even go one step further and say that if they feel that the Government has been mismanaging and that it is not doing the right thing, the best policy for them would be to cross the floor and join the Opposition.

Mr. SPEAKER.—What is the use of expounding theories at this moment? We will come to facts and figures.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, the Chief Minister wants us to vote 68 crores out of the Consolidated Fund. It is a huge amount. What is the position of the Consolidated Fund? As

given in the Financial Memorandum, there are only 25 crores in the Consolidated Fund and the revenue comes to 25 crores. The Chief Minister wants to raise 5 crores from the public debt. The Chief Minister wants us to vote for an expenditure of 68 crores. When the Consolidated Fund amounts to only 25 crores, I do not know where he is going to get the remaining amount. The excess of expenditure over the Consolidated Fund is 42 crores. Perhaps he relies on loans from the Centre. He wants to borrow five crores. The Centre may give him 5 crores; even then there will be a deficit of 15 crores. I therefore request the Finance Minister to place before us the actual position. He says all the items of expenditure will be utilised. That is really a very anomalous position and he must furnish us with a proper explanation. According to this statement, I find that the deficit is much more than what is stated in the Budget. According to the provisions in the Budget, even after taking Central Assistance into credit, we are likely to have a deficit of nearly 10 crores. I very naturally expect a proper explanation from the Chief Minister side by side with this so that we can judge the situation.

Further, Sir, it looks as if the entire Government is run on borrowed funds and on public debt. I once stated Sir, that the Mysore Government has become a pensioner of the Central Government and that it is practically living on doles from the Centre. That statement has been amply substantiated this year and the Government cannot function this year, unless they borrow five crores from the public and unless the Central Government comes to our assistance. Sir, look at our public debt position and the effect it will have on the finances of our State. This year i.e., 1956-57, our public debt comes to 62 crores and added to that, we have a liability of unfunded debt. All that will come to about 70 crores. I would like to know what is the policy of the Government regarding the public debt. Are we to go on borrowing indefinitely irrespective of the effect it will have

upon our finances or is there any limit? Sir, in the year 1950-51, we were subscribing only 18 lakhs towards the sinking fund and interest we were paying to the tune of 77 lakhs. Well, Sir, during the year, the amount allotted towards sinking fund and interest is Rs. 3,89,000. What would be the permanent liability of the State? Every year, we have to set apart more than three crores of rupees towards sinking fund and interest. And in case the Second Five-Year Plan has to be gone through, the Government will not be able to meet the cost except by further borrowing. The Government themselves have admitted that they can set apart about one crore of rupees towards the implementation of that Plan and the remaining amount should naturally come through borrowed funds and through Central Assistance. Granting that the Central Assistance comes to the extent of 50 per cent, Government should borrow the remaining portion of the amount required and that will further increase the liability and the public debt position of the State. The Public Debt which is today about 60 crores will at the end of the second plan period stand at about 120 crores and what will be its effect on the financial position of the State can very well be imagined. Even now we have had to provide three crores towards interest and sinking fund; at the end of the five-year period, probably the State will have to set apart not less than six crores towards this item. This will be a liability not only upon ourselves, but we will have to pass on this liability to posterity also. There must be a limit for borrowing; otherwise, if there is no restriction, if we entirely depend on borrowed funds, I am sure, the financial position in the future would be depleted and crippled and a time will come when the entire administration will come to a standstill and the Government will not have enough money even to pay to their officers. Sir, we have cautioned Government many a time to improve the financial position, to save wastage and to minimise the expenditure. But, they do not pay any heed. On the other hand, every year the expenditure

has been mounting up and there is great deal of loss on the revenue side.

To give an example, Sir, for the Agricultural Department, about ten years ago, we were spending about 7 to 8 lakhs. Now, it has gone up to 70 lakhs! Sir, I am sure it is not only my personal opinion but the opinion of many members of this House—though they do not reveal it openly—that this department is not doing any useful work in proportion to the amount spent on it. Money is being spent on many ideological schemes like agricultural propaganda, agricultural education and demonstration; consequently, there has been great wastage of money in this department. Even when the Demands were being discussed, I pointed out that Government had asked for Rs. 14,60,000 to meet the value of shortages and losses on account of distribution of seeds. It was suggested at that time that this shortage was due to subventions and grants. I looked into the matter and it is nothing but the loss incurred due to shortages because provision has been made for giving subvention both for seeds and manure. Provision to the extent of 3 to 4 lakhs is being made every year for subsidy on seeds. For instance, in the year 1951-52 one lakh has been given; similarly provision has been made for giving subsidy to paddy seeds and paddy. So also, provision is made every year to give subsidy for manure; in the year 1951-52, a sum of 8 lakhs has been allotted for the preparation and distribution of manure. In 1952-53 it was 12 lakhs. Therefore the amount of Rs. 14,60,000 asked for is nothing but the actual loss due to shortages. What is more, this is not the first time that such an item is coming before us. In 1953-54, though no provision was made in the budget, the Government sought the vote of this House and wrote off five lakhs of rupees. Perhaps this was the accumulated loss as value of shortages and losses. Now, again after two years, they want this House to vote for another Rs. 14,60,000 to write off the shortages and losses. Sir, how was this caused? Nearly a sum of 20 lakhs has been incurred on shortages. We

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

requested the Agricultural Minister to give us a list of various losses; he did not do it. I suggest, Sir, that a small committee of this House be appointed to go into and scrutinise the entire transaction and appraise the House as to how this loss was caused, whether it was due to bandicoots. The Government must hold an enquiry and appraise this House about the actual position.

Then, Sir, about the tractors. A sum of nearly 50 to 60 lakhs was invested on tractors and there was a workshop also. We had very high hopes about the scheme. But, the present position is, all these tractors are not only sick, but several of them have died and have been sent for cremation to Bhadravati. (*Laughter*). When they are no longer of any use, I do not understand why provision should be made to meet the running expenses. Sir, every year a sum of 8 to 10 lakhs is being provided towards the running expenditure of the tractors and even this year a provision of six lakhs has been made. When all the the tractors are not working at all, to make provision every year is really understandable. I can quote crores of instances where economy could be effected and where greater vigilance on the part of the Government is called for.

Another point is, Government should not for technical reasons incur revenue losses. Even 15 or 20 lakhs is a pretty big sum and it should not be lost. Sir, I have already referred to the Race Club affair in my Budget speech. The difference between the Government and the Race Club in the matter of granting licence to conduct races at Bangalore, could easily be solved. Whatever may be the outlook of the Government in this matter, they should not lose an income of 15 lakhs. I do not exactly know what the trouble is. Some say it is a question of 'izzath'; some say it is a question of 'personal rivalry'. Sir, many of us here are prepared to offer our good services. Let us bring some understanding between the Government and the Race Club. Even if it means

that Government should yield on one or two points, it is worth yielding because we cannot forego an income of nearly 15 lakhs of rupees.

Sir, I should warn the Government that our financial position has reached a critical stage. To-day the Government may feel happy; they may think that they would get assistance from the Central Government and borrowed funds. But if we scrutinise our own financial position, I must state that it is really critical. Time has come when drastic action has got to be taken in several respects to minimise the expenditure. I may suggest, Sir, that some of the superfluous departments may be abolished. For instance, the Anti-Corruption Department must be abolished immediately.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I am very glad to see that there was necessity for the Anti-Corruption Department during the regime of my Hon'ble friend Sri Imam and there is no necessity for it now. (*Laughter*).

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, the Chief Minister remembers well that the Anti-Corruption Committee was appointed under the Chairmanship of Sir Albion Banerji in 1946 and that came in very handy when our friends became Ministers. The first Anti-Corruption officer was Sri Henjarappa. The Department was constituted in good faith to put down corruption in the services. But the department has not done anything in this direction; on the other hand, corruption has increased. The greatest danger in having this department is, it looks as though this Anti-Corruption Department is entirely responsible for putting down corruption and it is not the responsibility of the Heads of Departments. Sir, before this Anti-corruption Department came into being, the Heads of Departments were to look into the affairs of their Departments in the matter of putting down corruption. But, now every superior officer, whose duty it is to keep a vigilant watch on his subordinates, thinks that it is the duty of the Anti-Corruption Department and not his. That is why corruption has increased in every department and it is mounting up. Therefore, Sir, I

would suggest for the immediate abolition of this Anti-Corruption Department. Similarly, the Samskriti Prachara Department about which a resolution has been tabled.

Mr. **SPEAKER**.—That will be coming up and you can speak on that at that stage.

Sri J. **MOHAMED IMAM**.—Very well, Sir. I was stating that all the recently started departments and superfluous posts should be abolished forthwith. Sir, recently there was an interpellation in this House and it was pointed out that nearly 150 probationers were going to be taken. When we feel that the administration is already overburdened, is it desirable to appoint hundreds and hundreds of probationers? Sir, this is a thing which is unheard of in any administration. It looks as if Government is there only to burden the administration with extra staff. Let the Ministers not think that as long as they are there, they have got the right to spend money as they like.

10 A.M.

They are sincere people. They have got the good of the country at heart. Let them think and let them visualise what the future will be after ten years and let not the posterity or the progeny turn against you or blame you for all the ills caused.

Mr. **SPEAKER**.—The House will now rise for lunch and meet at 10-30.

The House adjourned for Lunch at Three Minutes past Ten of the Clock and reassembled at Thirty-Two Minutes past Ten of the Clock.

[Mr. **SPEAKER** in the Chair]

*Sri Mulka **GOVINDA REDDY** (Chitaldrug).—Sir, I oppose the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1956 for Rs. 68,19,65,136. After the Congress Government came into office in Mysore, there has been a reckless, extravagant, lavish squandering of public moneys so

much so they have heaped burdens of taxation on the poorer sections of people who have not been able to bear them and the people have lost all confidence in the Congress Government.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು?

Sri Mulka **GOVINDA REDDY**.—During the general discussion on the Budget and during the debate on Demands, members belonging to the Opposition and members belonging to the ruling party have made bitter criticisms of the policies of the Government. The Finance Minister while placing this Bill before us for our consideration, has not responded, let alone being responsible, to the aspirations of the people. It clearly shows that our criticisms and our charges that the Government is not administering the country in the way in which it should, have not had any effect on the Finance Minister. It looks as though there is no democracy at all. Whatever democracy is there, it is only a formal affair.

For the last so many years, the Government have been constituting elected District Boards, but they have not been able to formulate a definite, consistent policy. The way in which they have been going about with regard to Local Self-Government Institutions, clearly shows that they do not want to trust the people with power, that they are afraid of the people and that they want to dictate from the Secretariat as to what the people should do and what should be done for the people. It is really unfortunate that in an age of democracy and where decentralisation of power is absolutely necessary for making the democracy effective and purposeful, the Government are following a policy which is not in the best interests of the people.

The Finance Minister has, in his budget speech, stated that there are some difficulties in implementing the recommendations of the Pay Structure Committee. It is all accepted from facts that the scales of pay of the N.G.Os. in Mysore are the lowest. He has pleaded some lame excuses. One is, the people are not prepared for taxation. . . . (Sri K. **HANUMANTH-AIYA**—That is not a lame excuse) and the other is that the Government

(SRI MULKA GOVINDA REDDY.)

of India have sent a directive that the State Government should not implement the recommendations of the Pay Structure Committee or that they should not revise the scales of pay of the N.G.Os. so as to affect the interests of those that are coming into the greater Mysore State. There seems to be no logic or reason behind it. The directive does not apply to the State of Mysore where the scales of pay are the lowest; it applies to a State where the scales are highest and if they were to further enhance the scales of pay, by such a revision they are going to affect the interests of those that are coming into the State. But by enhancing the scales of pay in Mysore the interests of those that are coming in are not affected. On the other hand, we will be doing a bare social justice by enhancing the scales of pay of Mysore officials to the level of those that are prevailing in other parts that are coming into Mysore State. The recommendations of the Pay Structure Committee are conservative and modest and if the present Government is not capable of implementing those recommendations, I am quite sure that they are going to give a go-bye to the cause of the already suffering N.G.Os. in the State. This is the unkindest cut of all their policies.

Regarding the University, almost all the Universities in India are now getting the grants from the University Grants Commission. The scales of pay of University teaching staff in Mysore are again the lowest. When other Universities are making use of the available grants that are given by the University Grants Commission it is unfortunate that the Government of Mysore is still halting and hesitating to make use of those grants to alleviate the already suffering University staff in Mysore. When the other Karnataka University is already getting those grants from the University Grants Commission, Mysore University will be left in the lurch if before the first of October 1956 some attempt is not made to get those grants from the University Grants Commission.

Government are thinking of changing the academic year in the University also. They have already changed the academic year in the Department of Education. Where they do not want to implement certain things, they bring in the plea that the States are going to be reorganised and we shall think of these things after the State is reorganised, but whenever they want to implement certain decisions of their own, these things will not come in.

Though the academic year in other parts that are coming to greater Mysore State is different from that here, the Government want and do not hesitate to bring in their own idiosyncracies into the education field.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member has exceeded the time limit.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—During the last October session Government had included in the agenda that the questionnaire that was sent by the Official Language Commission may be discussed by this Assembly, and the House should give its verdict; unfortunately they did not care to consult this Assembly. It is an insult I should say that they themselves, of their own accord, without consulting this Assembly, placed their views regarding the official language before the Commission. Hindi should not be imposed on the unwilling people in the southern part of India and English for some time to come should be recognised as one of the national languages.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Hear, hear!

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Regarding the Second Five-Year Plan. . . .

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has already exceeded his time.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I have not spoken on the Budget, on the Rajpramukh's Address and it will not be out of place if I do speak on the Appropriation Bill for some time. Many works that have been undertaken by the Public Works Department have been executed with such speed and quickness that money is wasted on these projects, and the benefit is not derived. We have made complaints after complaints that all is not well with the Public Works

Department. We made a complaint that the Thuppadahalli and Sangenahalli Tanks were breached and that the Engineering Department should be held responsible for it. It is more than two years and the Government have not given effect to the recommendations of the committee that was appointed by the Government. If the Government does not take serious notice of such defects and malpractices that have been practised by some

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I may say for the information of the House that we have investigated and we have obtained recommendations from the department. Those recommendations according to the Constitution and the rules, have to be sent to the Public Service Commission; accordingly they have been sent to the Public Service Commission. As soon as their opinion is received, we are going to take action on the recommendations as well as on the opinion furnished to the Government by the Public Service Commission. So we are not at fault, as is alleged.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—At any rate the delay has given rise in the minds of the persons that are employed in the Public Works Department an idea that the Government may not take serious notice of the affair.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—No, no. The delay is nobody's fault. The Constitution prescribed a certain procedure and the rules prescribe a certain procedure and all those formalities have to be gone through. Otherwise, you will yourself say: you do not give chance to your own officers to say what they have to say before punishing them. That is a well-known principle and the Hon'ble Member will concede that. Therefore we have to give the officers a chance to say what they have got to say and after obtaining explanation we have to come to a decision. There are three bodies to be consulted in the matter.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Not that I was saying that Government should bye-pass all these processes. They should be given opportunity. I agree with you. You should follow all the processes needed under the Constitu-

tion. But the inordinate delay that has been caused gives room to a suspicion that the Government is not serious about these things.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—That is 'law's delay' as they say.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—In the Medical Department though large sums of money have been spent, they have not taken care to see that the epidemic of that fell disease Tuberculosis

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member will kindly close.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—The bed strength in some of the sanatoria is so small that many patients have to be lying on the floor. It is unfortunate that the Government has not thought of increasing the bed strength in these hospitals.

Sri T. CHANNIAH (Minister for Local Self-Government and Public Health).—Two more sanatoria are going to be built.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister may reply later on.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Meanwhile they can easily increase the bed strength of the sanatorium.

Regarding rural credit, there is already about Rs. 38 crores of rural indebtedness. The way in which the Government is trying to solve this problem of rural indebtedness does not appear to give any hope. It is quite certain that if the method that they want to adopt to liquidate rural indebtedness is to be followed it will take nearly a century or more to liquidate it. Unless the raiyats are freed from this burden, it is impossible to increase production, it is impossible to make the raiyat worthy of being called a man. I would therefore urge that the Government should take a very drastic remedy and declare a moratorium.

Regarding labour participation in the industries I wholeheartedly welcome the principle enunciated by the Finance Minister. When they have placed the socialistic society as the ideal which they want to reach, it is absolutely necessary that labour should have equal partnership in the management of the affairs of the industrial concerns.

(SRI MULKA GOVINDA REDDY.)

And it is also necessary that in the Government industries they are starting and are having, labour should have proper representation in the management of the affairs of the industrial concerns. I wholeheartedly welcome that suggestion. But that principle should not remain merely on paper. It should be given effect to. And I do not see any reason why it should not be given effect to immediately. There is no reason to consult the third party, if the Government and the Labour come to some understanding with regard to.

* . . .

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Then, you say it is imposed.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Corruption is rampant. Many a member made the allegations that there is corruption in this department or that department. Some of the Ministers do not take it that there is corruption in some of those departments. They challenge the members who made the allegation. It is quite possible to give some instances where corruption is rampant. But it is the onerous duty of the Government to investigate into and put an end to corruption. If the Government does not want to put an end to corruption, then there is no use of the existence of the Government itself. I therefore urge the Government that instead of asking the members to give out the names that are involved in this corrupt practice, they themselves should investigate and put an end to corrupt practices.

I therefore oppose this Appropriation Bill as the Government have lost all confidence and it will be unworthy of this House if we entrust such sums, to the extent of 60 crores, to this Government which has failed to cater to the needs of the growing population.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಸಪ್ಪ (ಹೊಸದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ನಟವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಸೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ನಟವರು ಎರಡನೇ ಪಂಡಿತ್ಯಾಚಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಸರ್ವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವೋತ್ತಾ

ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಈ ಸಭೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಇಷ್ಟು ಅಪಾರವಾದ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಜನಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ. ಈಗ ನಾವು ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಹಣವನ್ನು stipulated timeನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂತಲೂ, ನಾನಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಣ ರ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂತಲೂ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಸ್.ಮೇಜರ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪುನರ್ರಚನೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಪ್ಟಿ ರಬೇಕೋ ಆಪ್ಟಿ ರುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರೊ.ಹಿಬ್ಬನ್ಸ್ ನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದದ್ದು ಪ್ರೋಲಿನ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಜನರೇ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕುಡಿತದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರುಯಾರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೊ.ಹಿಬ್ಬನ್ಸ್ ಎರಿಯಾದಿಂದ ಹೊರಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ; ಪೇ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಕಮಿಷಿಯವರ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪುನರಂಗವನ್ನು ಆಗುವವರಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ, ಈ ನೀತಿಯಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಆದಮೇಲೆ, ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ರಿ-ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ಆದನಂತರ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅನೇಕ ಜನ ನೌಕರರಿಗೆ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಪ್ರಮೋಷನ್ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನೌಕರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನಮಗಿದೆ.

ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ನಾಣಿಗಿಟ್ಟಿಡ್ ನೌಕರರು ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆಂದು ಬಹಳ ಭರವಸೆಯುಳ್ಳು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಇಂಟಿರಿಮ್ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನಾದರೂ ಅಡ್ವಾನ್ಸಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು, ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ, ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥಾನ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದರೆ ತಮಗೆ financial commitment ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರುಗಳೂ ತಮ್ಮ ಸಾಲಸೋಲಗಳನ್ನು ಈ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಮದ್ದೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಯಾವಯಾವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನದಸ್ಯರು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೋ ಈದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮಾತಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾನ್ಯರಾಗಿ, ಸರ್ವ ಪೂಜ್ಯರೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು. ಅಂಥ ಹಿತನುಡಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಪದೇಪದೇ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡರೆ ಲೋಪವಾಗರಾರದೆಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡೆಕೆ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಎಂಬ ರಜನೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಡೆಕೆ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳು ವಿರೋಧಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಲೀನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಚಳವಳಿ ಹೂಡಿ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೂ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಡೆಲಿ ಗೇಷನ್ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನೇ ನಾಯಕನಾಗಿ ಆರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಬಾಪುಜಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆ ವಿಚಾರ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಮೈಸೂರು ಜನತೆಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಸಂದೇಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಇದು ಅವರು ಕೊಲೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ 20-22 ದಿನಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ಆಗ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು: ಈ ರೀತಿ “ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಿದೆ; ಕೊಟ್ಟಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ನಿಮಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣದ ಒಂದೊಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನೀವು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಪಡಿಸಿದರೆನೇ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ” ಇದೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂದೇಶ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ನಾನು ಇಂದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಾವೀಗ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಂದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಿ. ಈ ಹಣದ ಒಂದೊಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನದಸ್ಯರು ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಸ್ವಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನೂ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಸಭೆ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಾಳೆ ತಾವು ದಬಾವಣಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ವಾಹಣೆಯಿಂದ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ

ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದುರುದ್ದೇಶವಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಾಗಲಿ ನನಗಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ, ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಎದುರುಪಕ್ಕದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಕದ ನಾಯಕರು ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ತಾವೊಬ್ಬರೇ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಅವರ ಪಕ್ಕದವರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಅವರು ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಎದುರು ಪಕ್ಕದ ನಾಯಕರು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವುದಾದರೆನೇ ಅವರು ಅಂಥ ನಾಯಕರಾಗುವರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಾಜ್ಞ ಬರಾದರೆ, ಅವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು. ಸರ್ಕಾರವೆಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ. ನಾವು ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು, ಆಡಳಿತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಪಕ್ಷದ ನಿರ್ವಾಹಣೆಯನ್ನು, ನಿರ್ವಹತೆಯನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದರೂ ನಾವು ನಿರರ್ಪಣೆಯೆಂದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿರ್ವಾಹಣೆಯಿಂದ ಇಂಥ ತಪ್ಪು ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೀರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವೇ ಹೊರತು, ಸರ್ಕಾರ ನಾವೇ ಆಗಿರಬೇಕು; ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪೋಟ್ ಕೊಡಕೊಡದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಆಯವ್ಯಯ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಭಾನಾಯಕರು ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಕೆಡಬೇಕಾದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂಬುದು ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ನಿಂತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲ. ನನ್ನಂಥ ನೂರಾರು ಜನ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಹತ್ತಾರು ಜನ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸುಭಾಷ್ ಮತ್ತು ಕೃಪಾಲನಿಯಂಥವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆಯಿದು. Congress has survived many more great men and very great men of integrity, ability and faith. ಅದರಿಂದ ನಾನೂ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರೂ ಜಗಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

11 A.M.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬಿತ್ತಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ದೋಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಡದು. ಅದು ಸಬುದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆಗಳು. ನನ್ನಂಥವರ ವಿರೋಧ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.)

ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುದರಿಂದಲೇ ತಾವು ಉನ್ನತ ಪದವಿಗೆ ಬಂದುದಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಸಭಾನಾಯಕರು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಆಗ ಅಯ್ಯೋ, ಪ್ರಾಣಿ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಧತ್ತ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಾಯುವಾಗ ನಾನು ಬೇರೆಯವರಂತೆ ಬಾಳಿದ್ದರೆ ಧತ್ತ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟು ಕೊಂಡರಂತೆ. ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೋತ್ತರ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾದುದು. ಆದರೆ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರ ಬೇಕು. ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಜನರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಓದಿ ಹೊಗಳುವಾಗ ರಾಮಣನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ಚರಿತ್ರೆ ಯನ್ನು ಓದುವಾಗ ಕರವರನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದುವಾಗ ಗೋಡ್ಸೆಯ ಹೆಸರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೀರ್ತಿ, ಅಧಿಕಾರ, ಹಣ, ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು—ಇವು ಮೂರು ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ಆಶೋತ್ತರವಾದರೂ, ಈ ಮೂರರ ಪೈಕಿ ಯಾವುದನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ ನಿರ್ಮಲವಾದುದೂ, ಪವಿತ್ರವಾದುದೂ, ಮತ್ತು ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚುವಂಥದೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಟಿ. ಕಂಪರಾಜ್ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ತಾಲ್ಲೂಕು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ ಅವರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಧಕ್ಕೆ ತಗಲ ಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದೂ ದೇಶ ಒಂದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕಾ ಗೋವಿಂದರೈಡಿಯವರು, ಅವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಡವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಭಾಷಣದ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಯಾವ ಕಂದಾಯವನ್ನೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮರೆತಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕಾ ಗೋವಿಂದರೈಡಿಯವರು ಯಾವುದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅವರ ಪಕ್ಷದ ನೀತಿಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತು, ಕೇವಲ ಟೀಕೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ

ಗೌಡರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಚಾರವಿತ್ತೆಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಜನ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಕಾಲೇಜು ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಫಿರಾನ್ಸಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಯರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಂ. ಎ. ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಯಾಸ್, ಫಸ್ಟ್‌ರ‍್ಯಾಂಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಅರ್ಜಿ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಕ್ಷರವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು ಇಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಸಭೆ ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮರೆತಿದೆ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾರಿ 14 ಜನರನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಳನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನವರನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹುದ್ದೆ ಖಾಲಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಇರುವುದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಯೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುವಾಗ ಮತ್ತೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ, ಬಡವರಿಗೆ, ಸಾಲಗಳು ಗೊತ್ತಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 60ಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬಡವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮುಖಾಂತರವೇ ಕೊಡಲಿ, ಆ ಸಂಘಗಳು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ, ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಜಾಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ಜಾಮೀನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಲದ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಇರಬೇಕು. ಬಡವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಯೋಜನೆ ಬಂದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಯಾರು ಹಣದ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಆತನು ಜಾಮೀನು ಕೊಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕದ್ದು ಯಾರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬಲ್ಲರೋ, ಯಾರು ಅವನು ಕೆಳತಕ್ಕ ಹಣದ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಾ ಕಂಡಿಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಲ್ಲರೋ, ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ

ಬಿಲ್ಲು ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಅವರು ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೋ, ಆಗ ನಾವು ಸಮಾಜ ಸಲ್ಲಿನ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮೋಜನೆಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಆ ಮೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲವಿದು. ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೆ ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಖ ಬರಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾವ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಡ ನೌಕರರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೋ ಅವರ ಆಶೆಯಿಲ್ಲಾ ಇವೊತ್ತು ಮಣ್ಣು ಸಾಲು ಆಯಿತು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಅದಮೇಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನದಿ ದೊಡ್ಡ ನಮ್ಮದಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಹಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಣ್ಣ ನದಿಯಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಾಡುತ್ತಾ ಇರ ವಾಗ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಮೇಲೆ ನಮ್ಮದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಬೇಡ. ಮುಂದೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನ ದಯೆ ಬರಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲರವಾಗ, ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು. ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಬಡ ನೌಕರರ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳ ಅನುಭವ ನನಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಯಲ್ಲ ಇದೆ. ಇವರ ಸಂಪರ್ಕ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಯಲ್ಲ ಇದೆ. 4,800 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆ. 2,600 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಈ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಐದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಕೂಡ ಇವರ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಫುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ, ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ, ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅದುದರಿಂದ

ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಇದು ಹೋಗಲ ಎಂದರೆ, ಸಂಬಳ ರಚನಾ ಸಮಿತಿ ಎಂದು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬಹು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗುವ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಈಗ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಆಕ್ಟೋಬರ್ ಅದಮೇಲೆ, ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥಾನವಾದ ಮೇಲೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, 'Our administration is the cheapest administration in India and in the world' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಡ ನೌಕರರು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪವಿದ್ದರೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. Socialist Pattern Society ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು, disparities, ಎಂದರೆ, ಅಂತರಗಳು ತೊಲಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೌಕರನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 40 ರೂಪಾಯಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬರಿಯ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿ Socialist Pattern Society ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇದು ನಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿದೆಯೇ, ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೋ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮನಸ್ಸು ಕಲ್ಪಾಗಿದೆ, ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಕಲ್ಲಿನಷ್ಟು ಕಲ್ಪಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಬೇಕು. ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ ಧರ್ಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಶುಭಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಯಾವಾಗ ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂದೋ ಆಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗಲೇ, ಇನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಧಿಕಾರವಿರುವಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಸಂಬಳದ ನೌಕರರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಪ್ರೀಲಿನ್ಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ಇಂಥವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡ ನೌಕರರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Industries).—The Hon'ble

(SRI H. M. CHANNABASAPPA.)

Member knows that in view of the Government of India's instructions, no change in the pay structure should be effected till the reorganisation of the States is over.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದೇನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಅನುಕೂಲ ಸಿಂಧು ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥಾನ ಬಂದರೆ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರ ವಿರುತ್ತದೆ. Fact Finding Committee ಯವರು ಕೂಡ ಬೊಂದಾಯಿ, ಸುದರಾಸು ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿ ದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ವರದಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಬಡವರು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಬಡ ನೌಕರರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕೋಬರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಹೊಸ ಚುನಾವಣೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆರೇಳು ತಿಂಗಳು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸರಿ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಈಗಲೇ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಬಡ ನೌಕರರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಒಂದೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಮಿಕ್ಕ ಬಹುತೇಕ ಜನ ರಲ್ಲಿರುವ ಬಡವರಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ, ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಇತರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ನೌಕರರಿಗೆ ಬೇಸಿಕೆ ಸಂಬಳ ಅಥವಾ ಮೂಲ ಸಂಬಳ ನಲವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂಲ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆತರಬಾರದೆ! ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ತಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಇತರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಈ ನೌಕರರ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 93 slum ಪ್ರದೇಶಗಳಿದ್ದವು, ಇವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೇನೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು, ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರು. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವವರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

This distinction between rural areas and urban areas should not be brought forth in this House. Every member of this House is a representative of the population of the entire State. He may be elected from a particular area, but he represents the whole State. Therefore, I plead with the Hon'ble Members who come from rural parts that they should also consider sympathetically the wants of the people living in the urban areas. With this appeal, I close my speech.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, 68,19,65,136 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಕ ಎರಡನೆಯ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮನೋದಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ, ಇಷ್ಟು ಹಣಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಫಲ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಒಂದು ಬಡಸಂಸಾರದಲ್ಲೂ ಬಡಜನರು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ದುಡಿದು ತಂದ ಹಣವನ್ನು ಯಜಮಾನನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವನು ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಪಡೆದಾನೆಗೆ ಹಾಕಿ ತಾನು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು, ಒಂದಾಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಸೌತೇ ಕಾಯಿ ತಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ Socialistic Pattern of Society ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಇಷ್ಟ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಮನಃ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲೂ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಪ್ರಜೆಗಳ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಇದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ದಿವಾಳತನ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ದಿವಾಳತನವಿದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಇದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ. ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆಯವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಭಯಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಪಾರಿತೋಷಕ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗಿಂತ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಕೆಲವು ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಮರಾಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯವರು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. 1955ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ technical sanction ಆಗದೆ ಇರತಕ್ಕ ನನ್ನ ಪ್ರೇಶಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಒಂದೆ ಕೊಂಡಕ್ಕೂ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಬಡವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ

ವಾದ, ಜನಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟೋ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ distress conditions ಇವೆ, ತಕ್ಷಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಇಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕಿಸಬಾರದು, ಸುಮ್ಮನೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿ ಸರ್ವೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವೇನೂ ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ, ಯಾವ ಮಾಟದಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ತಾವು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಅದು ಒಟ್ಟು ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಅತ್ಯದ್ವೈಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗಿ ಅವರು ತಲೆ ತಗ್ಗಿ ಸರ್ವೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರಡ್ಡಿ (ಗೌರಿಬಿದನೂರು).—ಸ್ಯಾಮಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ನೀವು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ನಾನು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ನನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್‌ವೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು re-classification of works ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳು ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೆಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಡಿಫಿನಿಟ್ ಬಡ್ವೆಟ್ ಇದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟಿನಲ್ಲಿ 389 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಆಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಅಕೌಂಟಿನಲ್ಲಿ 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಗತಿ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆನು ಎಂದು ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲೇ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದೇ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಸಾಲ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇರಬೇಕು. ಮಗ ಪೊಲೆಯಾದರೆ ತಂದೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬೀಗ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ಸರ್ಕಾರ ಪೊಲೆಯಾದರೆ ರೈತರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಖಂಡಿತ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಂದ ಇದು ದೊರೆಯುವುದು

ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. Parks and gardens ಎಂಬ ಒಂದು new item of expenditure ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು? Parks and minor gardensನಲ್ಲಿ 5,75,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು non-recurring charges ಗಾಗಿ ಒಡಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1954-55ರಲ್ಲಿ 9,771 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. 1955-56ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದು 95 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಇದು ಲಕ್ಷ ಆರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮೊತ್ತ ಯಾಕೆ? ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇದರ ಜೊತೆಗೆ new item ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ಏರ್ಲಾನಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೋರ್‌ವರ್ಡ್ ಹಾಕಬೇಕಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ parks and gardensನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಹಣವನ್ನೊಡಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಣವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು, Agricultural demonstration and seed distribution ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು write off ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಯಾಕೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾರ ಮನೆ ಗಂಟು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ತಿಂದುಹಾಕಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. 'ಏಟರೋ ವೇಸಿನಾ ಎಂಟಿವೇಯು' ಎಂದು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ಎಣಿಸಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ನಂಜಪ್ಪನವರು ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಪೋಸಿಟ್ಟು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಈಚೆಗೆ ತಿಂದುಹಾಕಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ write off ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತಿಂದುಹಾಕಿರುವುದನ್ನು write off ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲುಕ್ಕಾನಾಗಬೇಕು. ಇದು ಪೊಲೆ ಮಗನ ನೀತಿಯೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯೇ. . . .

Mr. SPEAKER.—May I request Hon'ble Member not to make any personal references but to speak on the Appropriation Bill?

ಶ್ರೀ ಎ. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರಡ್ಡಿ.—ನಾನು ಪೊಲೆ ಮಗನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರೆ ಇವರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಕೋಪ ಬರಬೇಕು?

ಎರಡನೆಯದು, ಸರ್ಕಾರದ ದುಡ್ಡು ಎಂದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳದು Excise Departmentನಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ರೆಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೆಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವುದೋ

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ.)

ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಕ್ಲಬ್ ಇರಬಹುದು: ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯ ನೋಡಿದರೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಖರ್ಚನ್ನು ನೋಡಿದರೆ reckless ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ರೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರೇಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು, ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದು—ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರೂಲ್ಸ್ ಅನುಸರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ರೂಲ್ಸ್ ಏನೆಂದಾ? ನೋಡಿದರೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ವೈಸ್-ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ ಆಗಿ ಇರಬೇಕಂತೆ, ಸ್ಪೂರ್ವರ್ಧಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಇವರೇ ಇರಬೇಕಂತೆ. ಅದು ಒಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕ್ಲಬ್. ಅದರಲ್ಲಿ ಇವರ ಆಡಳಿತ ವೇಕೆ? ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿ ಮೂರು ಜನ ಸ್ಪೂರ್ವರ್ಧಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ observer ಎಂದು 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ರೇಸ್ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾಕೆ ಈ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ interfere ಆಗಬೇಕು? ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಯಾರ ಒಡೆ? ಇಷ್ಟು ಆದಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಬರುವುದು ದುಡ್ಡು ನೋಡಿದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಬಂದಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ reckless ಆಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಕೋಟಿ 85 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ revenue deficit ಮೇಲೆ 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ capital deficit, ಹೀಗಿರುವಾಗ ದುಡ್ಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಬಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

11-30 A. M.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ರೆಕ್ಸಿಫೈಡ್ ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು 1,800 ಗ್ಯಾಲನ್‌ನಷ್ಟು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 98 ಭಾಗ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಐದು ರಷ್ಟು ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಿದ್ದರೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯುವವರಿಗೆ ತಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 98 ಭಾಗ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಇರುವುದನ್ನು ಬಾಟಲಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕುಡಿದರೆ ಗತಿಮೇನು? ಒಂದು ಗ್ಯಾಲನ್ ರೆಕ್ಸಿಫೈಡ್ ಸ್ಪಿರಿಟ್‌ಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಾಟಲಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಾಟಲ್ ಒಂದಕ್ಕೆ

ರೂ. 1-4-0 ನಂತೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ 55 ರೂಪಾಯಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ, ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೋದ ಸಲ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೂ ಬಂತು. ಆಗ ಇದು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಡಿಸೆಂಬರಿನಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದರು, ಅದೇ ಅದರಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪುನಃ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಲಂಚನಿರೋಧ ಶಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಎಕ್ಸೈಜ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಕಾದರು. ಆಮೇಲೆ ಅಂಚೆ ಕರಪಕ್ಷನವರು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶ್ರೀ ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿಯವರು ಹೇಳಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ನಿಜ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಪಾನನಿರೋಧ ಎಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಪಘಾತ ತಂದಿದೆ, ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇರಾಖಾ ಸಚಿವರು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ತಕ್ಷಣ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಆದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಎಕ್ಸೈಜ್ ಇರಾಖಾ ಸಚಿವರಿಗೆ ಹೋಯಿತು; ಅವರು ಕೇರ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಈಗಲೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಸಚಿವರು ಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರಿಯೇ? ಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ, ಇದು ನಿಜವೆ, ಸುಳ್ಳೆ, ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗೌರವ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ರೋಷವಿದ್ದರೆ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರಾಗುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಬಂದಿತೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಧೈಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾತರೂ ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಒಟ್ಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆ; ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಧೈಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್ (ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಸ್ಲಮ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು; ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ನೂರು ಸ್ಲಮ್ಸ್ ಇವೆ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಸಾಲಪಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಲಮ್ಸ್ ಶುಚಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಕರ್ತವ್ಯ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣ ಕಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಐದು ವರ್ಷದ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿ ಈ ವರ್ಷ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

ಯರಿಗೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಾಣಿಗೇಜೆಡ್ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೊಡುವಾಗ ಶೇಕಡ 25 ಭಾಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೇನು ತಾನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ?

ಅಮೇಲೆ ಅಹಾರದ ವಿಚಾರ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ದಿವಸ ದಿವಸಕ್ಕೂ ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ರೈತರಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ವರ್ತಕರು ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಗಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ 3-4 ಸೇರು ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಿ 1½ ಸೇರಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ, ಉಸಯೋಗಿ ನುಸವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥ ಶೇಖರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬೆಜವಾಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ಮೈಸೂರು, ಕೆ. ಜಿ. ಎಫ್. ಇಂಥ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಹಾರವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು; ಗೋಡೌನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗ ನುಗ್ಗಿ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅಕ್ಕಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಸೇರಾಗಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೇರಾಗುತ್ತದೆ. ದರ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಬಡವರಿಗೆ, ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ರೈತರಿಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಅಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರಾದರೂ ಅಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು? ರೈತರಿಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈಗ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ, ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸಲು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು 79 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮೋಟಾರು ಕೆಟ್ಟು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷವಾಯಿತು, ಅಷ್ಟು ದಿವಸದಿಂದ ಅದನ್ನು ರೀಪೇರ್ ಮಾಡಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಪಂಪು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದರೆ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಇಂಡಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಮೋಟಾರ್ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದು ಜರೂರಾದ ವಿಚಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಬೇಗ ಬರೆದು ಮೋಟಾರ್ ತರಿಸಿ ನೀರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಿವಿಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಸಿಟಿ ಯೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಅನ್ಯಾಯ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸಿವಿಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಸಹ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಸಿಟಿ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಎರಡನ್ನೂ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ನೀರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದೊರೆಯುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀರು ಸರಬರಾ ಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಅನುಭವ ಅನೇಕರಿಗಿದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆ ನೀರೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಾಟರ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊ

ರೇಷನ್ನಿಗೆ ಸೇರದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನೀರು ಸಲಿಸಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

*Sri L. SIDDAPPA (Chennagiri).—

Under the Constitution it is the Legislative Assembly which is the supreme authority in financial matters. In a way the Legislature exercises authority by the Hon'ble Members of the House offering their remarks in the course of general discussion on the Budget and also when various Demands are discussed here. But very effective control is exercised by the committees of this House like the Public Accounts Committee and the Estimates Committee. It was the practice in the previous session. . . . (Sri T. MARIAPPA.—All through)—even when the old Representative Assembly was functioning—for the Government to allot certain days for the discussion of the Public Accounts Committee Report and subsequently the Estimates Committee Report. (Interruption) I do not know whether both the Committees have been functioning—either the Public Accounts Committee or the Estimates Committee has not been functioning at all. It is only about two years ago we received one or two reports of the Estimates Committee, but since then we have not been having any reports of the Estimates Committee and it is not known whether the Estimates Committee has been functioning at all. Anyway, it is my earnest appeal to the Government to afford occasions to the House to discuss the Public Accounts Committee Report and also the Estimates Committee Report. When the late Speaker Sri Mavalankar inaugurated the Estimates Committee of the Parliament, he has emphasised the importance of the Estimates Committee and he has shown that the Parliament or the State Legislatures can exercise effective control over the expenditure and over the finance of the State or the Union Government as the case may be.

One other thing I would like to stress on this occasion is, I think it is Sri Pattabhiraman who made a suggestion to Government that Government may take vote on account and afford an opportunity to the House to go into

(SRI L. SIDDAPPA)

the budget estimates in detail. I believe the Leader of the House made a sort of an assurance to this House that he would consider the question of adopting that procedure. I think it is very necessary in the interests of the effective control of the finance of the State that that procedure is adopted. We see in some of the spending departments, very heavy amounts are being spent. For instance, the Public Works Department is spending nearly Rs. 6-7 crores; likewise the Education Department and similarly the Electricity Department. Unless there is very close scrutiny and effective control over the expenditure, it is likely that the funds allotted to the various spending departments are misused or are not properly used. So my appeal to the Government is that they should give to the House an opportunity to discuss the reports of the various committees.

Another thing to which I would like to draw the attention of the Government is, when the House met last time they distributed copies of the Draft Proposals of the Second Five-Year Plan relating to the Mysore State. We expected that they would give an opportunity to the House to discuss the various proposals made therein. (Sri T. MARIAPPA.—*Discussion was also initiated.*) I believe Sri Rachiah spoke for some time and it was presumed that it would be continued here in this Assembly session because in a way it is also closely related to the finance of the State. My appeal to the Government is that they should even now—it is not late—afford an opportunity to this House to discuss the draft proposals of the Second Five-Year Plan.

Regarding certain allotments made in the Public Works Department, I would like the Hon'ble Minister for Public Works to kindly note these things. There are certain very heavy amounts allotted in the Budget. For instance in the Budget of the current year, for the year 1955-56, there are certain amounts allotted for various works. The Department perhaps will ask for these grants with the hope that

they will obtain sanction for the various works mentioned therein. I may bring to his notice one or two instances. In Holalkere taluk of Chitaldrug District, there is a proposal to construct a tank at Kagalkere village. You have made some provision for it, but the department has not been able to utilise that provision for want of sanction to the estimate. While this is one aspect, there is the other aspect. In the same taluk there are Muthugur tank works. The estimate has been revised and the revised estimate has been sanctioned by the Government. But the balance of works have not been taken up during the year for the reason that there is no allotment for the works in the budget. In one case while there has been allotment in the budget, but the allotment has not been utilised for want of sanction to the estimate; in the other case, while an estimate has been sanctioned, the work has not been taken up because no allotment has been made in the budget. I mean the head of the department or whoever is responsible for all these things, when he takes grants for certain works, he must see that sanction of Government is obtained for the estimate in question and when estimates have been sanctioned, he must come up before Government either for additional or supplementary grant when he finds there is no allotment in the budget or for re-appropriation.

Finally I would like to stress the point urged by the Leader of the Opposition that a very heavy sum of the order of about Rs. 14 lakhs has been shown as losses sustained in the Agricultural Department. This is a very serious matter and atleast with a view to allay the apprehension in the minds of the Hon'ble Members or the general public, it is incumbent on the Government to set up a small committee of this House to go into the matter and to see whether there has been any irregularity or anything of that kind.

Now that the Finance Minister is here, I once again appeal to him that it is very necessary that this House should be given an opportunity to

discuss the Public Accounts Committee Report and also to create facilities for the functioning of the Estimates Committee. I do not know whether it is the responsibility of the Chairman of the Estimates Committee or the responsibility of the Government to call for meetings of the Estimates Committee. Whoever is responsible, certain facilities should be created for these committees to function properly.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಸುಮಾರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ 1956-57ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಚರ್ಚೆ ಸಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಅಂಶ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಆ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಮೇಲೆ ಇದೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಗಮನ ಕೂಡ ಈಗ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂಚಾರಣಿ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ Travelling Allowance, Dearness Allowanceಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ.

ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವಾಗ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಸಣ್ಣದು. ಸಣ್ಣವಿಚಾರವಾದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅದೇಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣ ಬಹಳವಾಗಿ ಫೋರಾಗಿದೆ, ಬಹಳ ಫಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಅಭ್ಯಂತರ ಎಲ್ಲದೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ, ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇದೂ ಒಂದು ಬಹು ಸುಲಭವಾದ ಅಂಶ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವಾಗ, ನಮಗಾದರೂ ಕಂಡಿರುವುದು, ಎಷ್ಟು ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಖಂಡಗ ಅಕ್ಕಿ ಬೇಯಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಅಗಳು ನೋಡಿ ಅದು ಬೆಂದಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯವಹಾರ ಜರಗುವಾಗ ಅದೊಂದು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ಅದೊಂದರಮೇಲೂ ಕೂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ಅವಕಾಶವೂ ಕೂಡ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ದೊರೆತರೂ ಕಷ್ಟ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬಾರದು. ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ಕೂಡ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದುಂದುವ್ಯಯ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಅಥವಾ ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಆಡಳಿತ ಸಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ. ಇದ

ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗಾದರೂ ಎನಿಸುತ್ತದೆ, ಕೆಲವು ಖರ್ಚು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳದೇ ಎದೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಏನಯದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಈ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಅವರು ಬಹು ವಿಧವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ನಿಷ್ಪಲವಾಯಿತೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹನ್ನೆರಡನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಚರ್ಚೆ ಮೊದಲಾದಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಂತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸಭೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಸೇರಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆದರೆ ಯಾವ ದಿನ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸದಸ್ಯರು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಚಾರ ಕೂಡ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಬೇಕಾದ ಮಾನ್ಯತೆ ಎಷ್ಟೋ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ವಿಷಾದ.

ಇನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆದಿದೆ? ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬರ್ ಅಕ್ಯೂಬರ್ ತಿಂಗಳಿ ನಲ್ಲಿ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ನಮಿತಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ನಮಿತಿ ಮೊದಲು ಸೇರಿದ್ದು ಯಾವಾಗ? ಮೊದಲು ಸೇರಿದ್ದು ಫೆಬ್ರವರಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಏಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಬಡ್ತಿ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ಜುಲೈ ಅಥವಾ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂತೂ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಯಲ್ಲಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಳೇ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ತಾವು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸುತ್ತೀರಾ? ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಆಕ್ಟ್ ಆಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಆಗಲೇ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅಪೈರಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಒಂದು ಕಷ್ಟವಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದರಮೇಲೆ ಜನಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ರೀಕ್ಷಣೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ತಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೀರಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ).

ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರ, ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು, ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಾರದು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು. ಯಾರಿಗೂ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಅಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಒಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಇಷ್ಟು ಬಂದರೆ ಹೇಳಬಹುದು, ಇಷ್ಟು ವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಬಿಡಬಹುದು ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಾಗತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

12 NOON

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ (ವಿದ್ಯಾ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮೊದಲೇ ಈ ಹೊತ್ತು ಏನೇನು ಟೀಕೆ ಯಾಗಿದೆಯೋ ಪ್ರಾಯಶಃ ಅದನ್ನೇ ಈ ಹಿಂದಿನ ಒಂದೊಂದು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕವಿಧ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ಪುನಃ ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ, ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅವರುಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ structureಅನ್ನೂ ಮತ್ತು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಪದವಿಗಳನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಳ್ಳುವ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದಾದರಂದರೆ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದಾರೆ. Academic freedom, administrative freedom ಹಾಗೂ Financial Autonomyಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದು ಆಗುವವರೆಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಾಗಿದೆ. Pay Structure Committeeಯನ್ನು appointಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಇವರುಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಸಕ್ತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆ ಎಂಬುದು. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಎಂದು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜಿಡಿಗಳ ಸಂಬಳಗಳನ್ನೇ ಹೇಗೆ ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೇಗೆ ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ತತ್ಸಂವಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಅಕ್ಕಿನರೇ ಅವರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೇಗೆ ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ Separation of Judiciary ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ

ಕಾರಣದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಿವಿಲ್ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳ ಕೇಡರ್ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಅಷ್ಟೇ.

A MEMBER.—You could have waited even there.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡದಿರುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. Pay Structure Committeeಯ ವರದಿಯೂ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾದಿರುವಂತೆ ಇದೂ ಕಾದಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ರಿ-ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬಿಲ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ Re-constitution ಪ್ರತ್ಯಯಿದೆ, ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ಫೆಬ್ರವರಿಯ ಮುಂದೆಯೇ ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೇಗೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಪುನಃ ಸಭೆ ಸೇರಿದಕ್ಷಣ ಬೇಗ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರತೆಯಿದೆ ಏನು ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—Are the Government aware that the University is already taking steps to reconstitute the authority; what is going to be the position?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—That position itself we are considering. ಲೇಬರ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು. Labour participation in the management of industries ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಏಖ್ರ್ ತಿಂಗಳ ಆರ್ಟಿಕಲಿನಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮತ್ತು labour ಒಂದು ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಕರೆದು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ, ಒಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೇಕು. ಒಂದು Socialistic pattern ಸಮಾಜವನ್ನು ನಾವು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವು ಬೇಕು. ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಜಾಸ್ತಿ ಹೊರತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಅವರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಫ್ಯಾಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಎಂಬುದೇ ಇರಬಾರದು, Production

ಕಡಮೆಯಾಗಬಾರದು. ಈಗೇನಿದ್ದರೂ labour ಶೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾರ್ಯತತ್ವರತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಲಿಗಾರರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಅರಿತು ಕೊಂಡು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ participation ಕೊಂಡು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಬರುವ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಳಗೆ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಚ್ಯುತಿ ಬಂದಿದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಆ ದರ್ಜೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮೇಲ್ಕಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಭೂಷಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾ ಮೋರಾರ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಗೃಹಸಚಿವರು ಈ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೋಮ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರು ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೂರವಾದುದು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಇತರ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ crime position ಏನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ cheapest ಇಲಾಖೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. Crimes ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನರ ಮೇಲಿನ ಹತೋಟಿ, ಪೊಲೀಸ್ ಜನರ ಸಂಯಮ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆ ಇದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು caseಗಳು ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, it is being run in the most efficient and satisfactory manner ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಮೂರು ಇಲಾಖೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಸಮಾಧಾನ ಕರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ (ಜನಾರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಯ್ಯರಿದ್ದಿ ಯವರು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನ ವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವು ಯಥೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ compensation ಮತ್ತು ರಿಮಿಷನ್ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಿಮಿಷನ್ ಮತ್ತು compensation ಕೊಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವಿವಾಯ್

ವಾಗಿ ಎಕ್ಸೈಸ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುರುಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಮತ್ತು ರಿಮಿಷನ್ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಬಂದು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಆಪಾದನೆ, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ compensation ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಯೆಂಬುದು. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಸರ್ಕಾರವು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ compensation ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗಲೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೇ ಹೊರತು, arbitrary ಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಅಭಿಮಾನ ವನ್ನೂ ಕೂಡ ತೋರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಮೈಸೂರು-ಉತ್ತರ).—ಎಷ್ಟು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—ಈಗ ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಎರಡು ಲಕ್ಷ 80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, compensation ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಮೊಬಲಗನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಪಾದನೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಲಹೆಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಆರ್‌ಬಿ‌ಟಿ‌ಆರ್‌ನನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಅವರ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರವೇ ನೇರವಾಗಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ reject ಆಗಿದೆ. ಆಗ ಕೊಡದ ಬಾಬಿಗೆ ತಾವು ಆಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—ಅದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಕ್ಸೈಸ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಎಂಬುದು ಕುದುರೆಯ ಜೂಜು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ sales ಆಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುರೂ ಕೂಡ ತಾನು ಗೆಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ತನಗೆ ಲೇಕಾದವರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಅವನಿಗೆ ತಪ್ಪು ಬೇಕು ಎಂದು ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿಧಾನಗಳೂ ಇವೆ. ಪ್ರಕೃತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ sales ಆದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮದರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು prohibition ಅನ್ನು introduce ಮಾಡಿ, Border areaಗಳಲ್ಲಿ tapping of trees ಇರ ಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸೈಸ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಳಬರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅಂಥದ ಮುಖಂಡರ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಕ್ಸೈಜು ಸೇಲ್ಸ್ ಗಳನ್ನು hold ಮಾಡಿ, ಯಾರಿಗೆ tree tap ಮಾಡುವುದು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.)

ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಯಾರ ಮುಖಾಂತರ ತಪ್ಪಿಸಿದರೋ, ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಯಿತೋ, ಅದೇ ಎಕ್ಸೆಜು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಹೋಗಿ “ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು, ಈ prohibited areas ಗೋರಿಬದನೂರು, ವಗೈರೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಳನ್ನು tap ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ, Contract ಕೊಡುವಾಗ ಇದೇ ಮರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈಗ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪುನಃ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಪಾರ್ನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಮೊದಲು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿರ್ಜಾಡು ಮಾಡಿದವರು ಪುನಃ ಅವರಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಅವರೇ ಬಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಯಾರಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಪುನಃ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಒಂದು ಕಡೆ ಮಗುವನ್ನು ಜಿಗುಟುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅದನ್ನೇ ತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ತೂಗುವುದು ಎಂಬಂತಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—Application ನನ್ನು reject ಮಾಡಿದಮೇಲೆ firm ಆಗಿ ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—Firm ಆಗಿ ಇದ್ದೇನೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಎಕ್ಸೆಜು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವ ತರಹ ಅಭಿಮಾನವನ್ನಾಗಲಿ ಅಪರಲ್ ತೋರಿಸದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗೌರವವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಎಕ್ಸೆಜು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿಲ್ಲ. ಹೇಳತಕ್ಕವರು ಯಾರಾದರೂ ಕೂಡ ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ ಯವರು ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೇಳುವುದು ಒಂದು, ಮಾಡುವುದು ಒಂದು, ಈ ತರಹ ಇರಕೂಡದು. ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಬೇರೆ ತರಹ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ ಯವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪತಕ್ಕದ್ದೇ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಎರಡನೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಲ್ಕನೇ ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಗ್ಯಾಲನ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಬಹಳಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದನರಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಸ್ಸೆ ಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಎರಡು ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ನಾಗಯ್ಯರಡ್ಡಿಯವರು ಅನೇಕ ಸರ್ತಿ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳು 14-15 ಇವೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಎರಡು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ, ಅಂದರೆ 20-25 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ

ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅವು ಆಲ್ಯೂಹಾರ್ ನಿಂದ ಕೆಲವು ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೋ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಏನೋ interest ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಪಾಲುದಾರರು ಏನೋ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಸೀನಪ್ಪ.—(ಕಬ್ಬಿಣಪೇಟೆ) ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—14-15-ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕವು, ಹೊಸವು ಎರಡು. ಯಾವ ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಸೆಂಟ್‌ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸತ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷಗಳು ಇರಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಾರೆ, watch and ward ವಿರ್ಜಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅನಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ಎಕ್ಸೆಜು ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ದುರುಪಯೋಗವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಎಕ್ಸೆಜು ಇಲಾಖೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಅರೀತಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ನಡೆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಾಗಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅರೀತಿ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಯ್ಯರಡ್ಡಿಯವರು ಎರಡು ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಲ್ಯೂಹಾರ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಯಾವ ನಾಯ ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರಡ್ಡಿ.—ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಪರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ 20 ಜನರಿಗೂ ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—ಯಾವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುವುದು ? ಆದ್ದರಿಂದ ತಪ್ಪು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕಾಗಲಿ ತಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಫಾರ್ಮ್‌ಸ್ಟುಟಿಕರ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿದ್ದುವು. ಅವು ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 30 ಸಾವಿರ ಗ್ಯಾಲನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು business ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 3-3½ ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಕಿವಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ, ಕಣ್ಣು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ, ಬಾಯಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಆಗ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರಡ್ಡಿ.—Licence issue ಮಾಡುವಾಗ brain ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ? My allegation is that you are a party to it.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—I deny your statement. Large quantities ನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಮೃತ್ ರಾಬೊರೇಟರೀಸ್ ಇದೆ. ಅದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 30-32 ಸಾವಿರ ಗ್ಯಾಲನ್‌ಗಳನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ Profits ನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿತ್ತು, ಆಮೇಲೆ ಇಣಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಕಿದರು. ಅದನ್ನು liquidate ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಇಣಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ avoid ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿ, ತಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು liquidate ಮಾಡಿ, ಎರಡು ಕಂಪನಿಗಳಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ನುಂದರ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಇನ್ನೊಂದು ಇಂದು ಫಾರ್ಮಸ್ಕುಟಿಕಲ್ ಕಂಪನಿ. ಅದೇ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದರು. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಇಣಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು avoid ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಉಪಾಯ. ಈ ರೀತಿ ಇಂತಹ ಕಂಪನಿಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ.

Sri T. MARIAPPA.—I rise to a point of order. How is this relevant? Simply because Sri Nagiah Reddy raised the other question can he say this? I want him to be relevant in his answer. After all, we cannot shut our ears to hard facts.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Minister does not yield.

Sri T. CHANNIAH.—Perhaps Sri Mariappa was also visiting that Pharmaceutical Company and spending some time there.

Sri T. MARIAPPA.—I want you to call him to order. After all, how is this relevant?

Sri T. CHANNIAH.—I have quoted an example.

Sri T. MARIAPPA.—Is there a case of misappropriation in this firm?

Sri N. C. NAGAI AH REDDY.—Irrelevant and irresponsible talk should cease.

Mr. SPEAKER.—I am here.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚನ್ನಪ್ಪಣ).—I rise to a point of order. ಈಗ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದೂ ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ಯಾಯ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ defend ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೂ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು prove ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri J. MOHAMED IMAM.—For a proper appreciation of the situation I would like to ask the Minister to clarify about Amrit Laboratory, Sunduramurthy Company, etc, ಅಮೃತ್

ಕಂಪನಿ ಯಾವುದು, ನುಂದರಮೂರ್ತಿ ಕಂಪನಿ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—ಏಕೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಕಂಪನಿಗಳವರು 32,000 ಗ್ಯಾಲನ್ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಈಗ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಯಾರು ಎತ್ತಿದರೋ ಅವರೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

Sri T. MARIAPPA.—I rise to a point of order. How is that relevant? I want you to kindly decide the question. Is it right on the part of the Minister, while questions are put to him, to say that such a thing was not checked because the members of the Assembly did not question? It is his responsibility to find it out. If it is wrong, he must sack them and the Government agency is there to find it out. It is a great reflection on himself if he has omitted.

Mr. SPEAKER.—The only relevancy

Sri N. C. NAGAI AH REDDY.—How is it my responsibility to find who has misused the rectified spirit? Is it not the duty of the Government? How could you say that I know it?

Mr. SPEAKER.—It is not the duty of the Hon'ble Member.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಫಾರ್ಮಸ್ಕುಟಿಕಲ್ ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಂಪೆನಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ 'ಲಿಕರ್' ಖಚಿತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವರೀತಿ ತಪ್ಪಿಸ್ತರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಯ್ಯರಡ್ಡಿಯವರು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಆ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟ ಲಿಕರ್ಸ್ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ತನಿಖೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವರಿಂದ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಲಂಚರೋಧ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಾಥಯ್ಯನವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ತಪ್ಪುಗಳವೆಯೆಂದು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವು, bona fide purposesಗೆ ಮಾತ್ರ limited quantity issue ಮಾಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಎಕ್ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇರೀತಿ ಅವರು limited quantity ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ತಕ್ಷಣ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಕಾನೂನು ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಚನ್ನಯ್ಯ)

ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ 'ಸಿರಿಟ್' ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಂಪನಿಗಳು ಇರುವುದು ಎರಡೇ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇವೆ ಎಂಬುದೊಂದು.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member knows we cannot discuss the matter now. It is closed.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಾಚಾರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. That is a serious matter about which the House is not aware; the issue has been raised in the house now.

ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು.

Mr. SPEAKER.—Not now at this juncture. You may take some other time.

*ಡಾ||ಅರ್. ನಾಗನಗೌಡ (ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ನಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ, ಅವರು 1940 ರಿಂದ 1944ರ ವರೆಗೆ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದರು, ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಈಗ ಎಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು, ದೊಡ್ಡ ಆರಂಭವನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಏನೇನು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತು, ಸ್ವತಃ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು ಪಿಗ್ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈಗ 70 ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಎಂದರೆ, ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ 24 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆತರು. ಈ 24 ಲಕ್ಷವನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ 18 ದಿನಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅಣಿ ರೋಗ ಬಂದಿದೆ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು, ನರ್ಸರಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ Japanese method of cultivation ಬಂದಿದೆ, ಎಂ. ಎ. 5 ಹತ್ತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ, 1,125 ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಮಾರು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಸನಹಾನ ಜಾತಿಯ ಬತ್ತಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಒಂದೇ ಉದಾಹರಣೆ ಕಾಣ್ತು ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲೇ ಬಂತು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲೆ. ಆಗಿಗೂ ಈಗಿಗೂ ನಡುವೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನೀರು ಹರಿದುಹೋಗಿದೆ. ಆಗಿಗೂ ಈಗಿಗೂ ಧಾರಣೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಈಗ ನನಗೆ ತಲೆ ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿದೆ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ರೂಪಾಯಿಗೆ 10-16 ಸೇರು ಜೋಳ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಎಷ್ಟಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈಚೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾರ್ಲೆಜು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಎರಡು ವ್ಯವಸಾಯದ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ.

12-30. P.M.

ಆದರೆ Opposition leader criticise ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಹೋರಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನೆತ್ತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು criticise ಮಾಡಬಾರದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾನ್ ಸಾಹೇಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಅಪೊತ್ತಿನ ದಿನ ಮಾಡಿದ್ದು ಇಪೊತ್ತಿನ ದಿನ ನಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. Manures, Fertilisers ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಶೇಕಡ 50, ಶೇಕಡ 75 Concession rates ಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು 1943ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟದರೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಈಗ clear ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ 14,60,000 ರೂಪಾಯಿ ಹೇಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಗಾಬರಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಅದಿವೇಶ ನದಲ್ಲಿ 13 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಸಖ್ತಿ ಮಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಕೇಳಿದಾಗ,

“to meet adjustments of pending Bills in respect of concessions allowed to raiyats by way of selling manures at 50 per cent and 75 per cent cost price as stipulated in the Government Order (of Mr. Imam) dated 30th July 1943.”

Sri J. MOHAMED IMAM.—For manures every year a provision of 8 lakhs is being made to cover losses.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—These accounts have been gone through by the Public Accounts Committee in their report of 1954 of which my Hon'ble friend was also a member and it was suggested approximately as 26 lakhs which amount they have recommended to be written off. They say:

“such portion of the advances as represents the subsidy or losses may be written off by obtaining a specific grant.”

Sri K. PUTTASWAMY.—If it were subsidy, then how is it shown as loss?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Sir, it was completely explained in the Supplementary Demand for 1955-56 of the last Dasara Session. I refer to the revised estimates for 1955-56 relating to an amount of Rs. 14,60,000 which includes this amount of 13 lakhs; and so I was surprised that my friend from Chennagiri and my friend from Jagalur should have raised such a howl about this; and my friend from Madhugiri

asked us that we should have a committee for this.

A MEMBER.—No no.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—I am sorry. Thank you.

And then, Sir, there was another important point that was raised and that was by Sri Imam about tractors. In 1948 there were about 23 tractors. Between 48 and 49, the number that was purchased was 128. But, it must be remembered that tractors also get old as men do. They naturally require repairs after a period of ten years. We could have closed this tractor business but we could not do it because there is so much of demand for them. Similarly, bulldozers. This year we have raised the charges of tractors and bulldozers; still people are taking them. My friend Sri Kemparaj raised a point and I sympathise with the point that he raised.

ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಜಮೀನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಡಮಾನವಾಗಲಿ ಇರಬೇಕು, ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಬಡವರು ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಈ ವಿಷಯ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸರ್ಯೋಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. Sir, another point was raised by Sri Nagaiah Reddy about Horticultural gardens. ಈ ವರ್ಷ ರಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅಕ್ವಿರ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರಾಲ್ ಬಾಗ್ ಹಿಂದೆ ಕಲ್ಲು ಪ್ರದೇಶ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡಿ ಇದೆ. ಅದು ರಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಇದೆ. ಆ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಗಸರು ಬಚ್ಚಿ ಒಗೆ ಯುತ್ತಾರೆ. ಅಮೇಲೆ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಗಾರ್ಡನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಕ್ಸ್ ಹೊಂದಿರುವುದು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಬೋರ್ ವೆಲ್ಸ್‌ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಿಪ್ಪುಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ಸ್ ತೆಗೆದು ನೀರನ್ನೊದಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. Another point was raised against a person who is not here to defend himself. ಶ್ರೀ ನಂಜಪ್ಪನವರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ರಿಕನಿಲಿಯೇಷನ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ನೋಡುವವರು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ವೆಚ್ಚ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕಾರಣ ಮೂರು

ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರವರು ಆಂಟಿಕರಪ್‌ಷನ್ ಮತ್ತು ಎಫಿಸಿಯನ್ಸ್ ಆಡಿಟ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಈ ದಿವಸ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿಲ್ಲ. 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿಯವರ ಥೇರ್ಮನ್ ಪಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಎಫಿಸಿಯನ್ಸ್ ಆಡಿಟ್ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಇರಾಖಾ ಮೊಖ್ತೇಸರರು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, ಉಸ್ತುವಾರಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಲಂಚ ರುಪವತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಲಂಚ ರುಪವತ್ತನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಫಿಸಿಯನ್ಸ್ ಆಡಿಟ್ ಇಲಾಖೆ ಏರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ಇರಾಖಾ ಮೊಖ್ತೇಸರರು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು ಎಂದು, ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಲಂಚ ನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಯಿತೇ ಎನಾ ಇರಾಖಾ ಮೊಖ್ತೇಸರರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಆಯಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮೊಖ್ತೇಸರರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬೇಗ ನೆರವೇರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವರೇನು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಂಥ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳು ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಇಂಟರ್‌ಜೆನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೂಡ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅವರು ಅವರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಕೈಗೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ P. W. D. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನಾನಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರಗತಿವಾಯಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಒಂದು ಸುಷ್ಮ ವಸ್ತೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೂತ್ನ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂಥ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳೇನನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಇದನ್ನೇ ವಜಾ ಮಾಡಿಬಿಡಿ ಎಂದರು. ಆದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೂತ್ನವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಈ P.W.D. ಇಲಾಖೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಹಿತವಾಗತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕಂಥ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಒತ್ತಡ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜನರು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಬೇಗ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವೇಗ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಯೂ ಮೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದು ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯಗಳಿಂದ. ಆದರೆ ಹಾಗಾ ಗಬಾರದಾರಿಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದಾ ಗಿತ್ತೋ ಅವುರ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಬಾವಿಗಳು, ರಸ್ತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಡ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತಡ ಹಾಕಿದರೆ ಅವು ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗು ತ್ತದೆ. ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಎಷ್ಟು ಹಣದ ಸೌಕರ್ಯವಿರು ತ್ತದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಸ್ಕೂಲು ಆಸ್ಪತ್ರೆ-ರಸ್ತೆ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ತಾನೆ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 80 ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೆರೆ ಗಳ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈವರೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ರವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳ ತ್ವರಿತ ದಿಂದ, ನ್ಯಾಯ ನೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬ ರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಾದ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನು ಈಗ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿಯವರು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳ

ಬೇಕಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಓಡಾಡತಕ್ಕ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೇ ಈ ವಿಚಾರ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಸ್ಕೂಲು, ರಸ್ತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕುತೂಹಲ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದು ಬಂದೋಬಸ್ತಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗ ತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಎಫಿಫಿಯೇನ್ಸಿ ಆಡಿಟ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳು ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಿಚ್ಚಿದ ತಕ್ಕದ್ದು ನೂತ್ನವಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಅನ್ಯಾಯಗಳೊಂದೂ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನೂತ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳ ರಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಅಪೊಕ್ರಿಯೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲ ನೀಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸು ತ್ತೇನೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, my Hon'ble Friend the Leader of the Opposition has been repeating his argument probably for the last four years and probably even at the previous session of the Assembly.

Sri J. MOHAMED IMAM.—They are first-class, new arguments. There is no repetition.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—They are neither new nor of first rate importance.

Sri L. SIDDAPPA.—The nature of the reply also is being repeated.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—I can only say that the budget speech I have made clearly explains all the points he has raised. May be that he has not read it carefully. May be that he has read it and found no other argument to resort to except the old arguments. It is true that Rs. 68 crores odd are mentioned in the Appropriation Bill. But actually recoveries to the extent of Rs. 15 crores 44 lakhs 91,836 are included in the total amount of the Bill. Details of such recoveries by major heads are indicated on pages 4 to 9 of the Schedule of Demands for Grants in Volume I of the Budget Estimates. The figures are there. The recoveries represent drawals from funds like Irrigation Development

Fund, Sugarcane Cess Fund, etc. It also represents the grants from the Government of India to centrally sponsored and other schemes. It also represents moneys drawn from credits appearing under heads like Civil Works, 81 A Capital outlay on Electrical Schemes. All these details are given in the Budget Memorandum. The net expenditure under the following sections is as follows—I am giving the figures under Charged, Voted and Total.

Expenditure met from Revenue.

Charged	...	Rs. 3,01,42,300
Voted	...	Rs. 26,65,16,200

Working Expenses of Industrial and Commercial Concerns.

Charged	...	Rs. 3,65,800
Voted	...	Rs. 3,21,51,200
Total	...	Rs. 3,25,17,000

Capital Outlay not met from Revenue.

Voted	...	Rs. 14,50,96,800
Total is the same.		

Advances and Loans.

Voted	...	Rs. 3,12,86,000
Total is the same.		

In fact all the details under Loans and Advances I have elaborately discussed on page 43 of the budget speech.

Public Debt (repayments).

Charged	...	Rs. 2,20,15,000
Total is the same.		

Therefore the total of Charged and Voted items comes to Rs. 52,74,73,300.

My friend asked again: How are you going to meet the deficit? How are you going to find money for it? That also has been explained in the budget speech. It is partly from incomings, from Public Accounts and partly from the opening balance.

Sir, the Leader of the Opposition made out a plausible case that when he was the Minister the interest charges amounted to only a few lakhs but now it

comes to 3 crores odd. It is true. In the villages whenever there is a heated argument about some property dispute and other things, by way of what is called argument they say: Why do you boast? All your property is not even worth my debts. Therefore the proportion of expenditure has increased so much that all expenditure and incomings of the previous regime fall into insignificance. The kind of work that is now being taken up like the Bhadra and Honnemaradu Projects and the Mahatma Gandhi Hydro Electric Works are all of such colossal proportion that naturally you have to borrow and all the borrowed money is capital there. The very fact that our loan was over-subscribed last year within an hour shows the amount of confidence the public have in the financial position of the State. It is true that we are spending more than we actually earn in a year. That is the deficit that is evident from the budget papers. But leave that alone, take the picture as a whole, how much money has been borrowed, how much capital has been created. If you place these two aspects side by side, you will see much more property has been created in the State than the loans outstanding against them. With one observation I agree, that the State Governments have come to depend upon Central Government to a very large extent and that dependence is increasing yearly—almost annually it is increasing. That is the common point with which every member of this House agrees. That is why I have been repeating that the Constitution has made a provision for the Finance Commission to be appointed every five years examining for the financial position between the Centre and the States. We have to urge our point of view before that Commission. When the Constitution itself contemplates the change of financial position between State and State and between State and Centre, there is no point in going on emphasising that the position of the State is becoming progressively weak. It is becoming weak. We have to place that point before the concerned

(SRI K. HANUMANTHAIYA.)

authorities and make suitable adjustments between the Centre and the State.

Sir, my friend Sri Mulka Govinda Reddy raised the question of District Boards and I have answered on another occasion; I do not want to repeat it.

In regard to Hindi Commission, Sir, what observation he made, generally Government is in agreement with it. The pressure of time was such that we had not had the time to discuss it. But so far as South India is concerned even without a discussion one can sense the common opinion in regard to Hindi. I agree with the observation of Sri Govinda Reddy that Hindi should not be forced on Mysore State or on any other State in South India. English has not only taught us scientific and technical knowledge but also the tenets of democracy. I very much wonder whether we could have had this system of representative democratic system of Government but for the English language. To cry hoarse against English language is a kind of fanaticism as I have already said on one occasion. So far as South India is concerned, if enthusiasts of Hindi language force it or make the position of non-Hindi speaking people very difficult, that will be a very unhappy day and that is the surest way of endangering Indian unity. I am certain, when the decision is taken finally on this subject, the Parliament and the Government of India will do whatever is necessary, will safeguard the Indian unity, will not allow Hindi enthusiasts to break up this unity which we have forged after several centuries.

Sri Mulka Govinda Reddy again said that rural indebtedness must be liquidated. He knows that the Reserve Bank has sponsored a scheme and that is specifically meant for purposes of liquidating the rural indebtedness. One of the ideas that prevailed in the matter of nationalising the Imperial Bank and the establishment of the State Bank of India is for the purpose of helping the rural folk to get easy loans and to be free from the clutches

of money-lenders. Never before in our history has such a bold and effective measure been taken. That one measure ought to satisfy Sri Mulka Govinda Reddy that the Congress Governments in India are doing more for rural folk than for any other set of individuals.

Sir, my friend Sri Basappa suggested some interim relief for the non-gazetted officers. I did not fully understand what his suggestion was. If he writes to me what his definite proposal is, I would be very happy to examine it.

Sir, in my notes, next appears the name of Sri Veeranna Gowda. I will come to him last. I will take his points for answering at the conclusion of my speech.

Mr. SPEAKER.—There are only two minutes more.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, some reckless allegations have been made and I say with all sense of responsibility that it has become the habit of some. The House will find that certain members are very enthusiastic when the question of granting licence to the Race Course comes up and certain members are very critical when licence has to be granted to R.M.D.C. I may assure this House that after I came to office, all people who were taking a good deal of interest in canvassing for licence have completely stopped. I am not allowing even one individual to step into my house who comes to plead for licence for this man or that man or for this cause or that cause. Whether that is true or not, subsequently my Hon'ble friends will judge me and time will show the truth of it. If necessary, as to why these members take up a partisan attitude in regard to the Race Club, R.M.D.C. and Exise Contractors, if this House wants, a whole day can be set apart for discussing it and I will lay bare all those things pertaining to them and leave them for the judgment of the House. I do not want to enter into personal acrimony. Sri Veeranna Gowda today has set a noble example in assuaging our feelings and telling us to follow very sincerely the teachings of Mahatma Gandhi. I agree with him. I have understood him correctly. Many a time when he

gets into what is called righteous mood, he becomes very angry.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—I am always in a righteous mood.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Many a time he is misinformed. Many a time he does not know the state of affairs, for he is not in the habit of discussing matters with me. I am certain, whenever a doubt arises in his mind, if he discusses matters with me, I may assure this House that he will be my greatest admirer.

1 P.M.

Sir, I may assure him—the advice he has given—he is entitled to give as an elderly Congress leader—that whenever we spend money, we will see that the utmost economy is effected and that every pie is considered as a rupee. For want of time I cannot answer other points. I would request the House to give its full approval to this appropriation Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clauses 2 and 3. The question is :

“That Clauses 2 and 3 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3 were added to the to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Schedule. The question is :

“That the Schedule stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Schedule was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1, Title and Preamble. The question is :

“That Clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Sir, I move.—

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1956, be passed”.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1956, be passed”.

The motion was adopted.

Half-an-hour Debate on Question No. 243 *re*. Shifting of Ayurvedic College from Mysore to Bangalore and upgrading it.

Mr. SPEAKER.—There is another item on the agenda—half-an-hour discussion raised by Sri Devaraj Urs. He will move now.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—It is already time, Sir.

Mr. SPEAKER.—It will take only five minutes.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—I have to refer to the questions put during the last budget session and answer furnished by Government. I request that more time than five minutes be given to me.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—There is no time and I do not want this important matter to be left in a state of suspense. Therefore, as the Speaker has wisely suggested, we may allot some time and discuss. I will give the reply on behalf of the Government.

*ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದ್ದ ಆಯುರ್ವೇದ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಆ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಆ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಜನರ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ, ಎಂದರೆ, 1955